

Äntligen vände min sycka, eller oturen.

Igår var jag helt slut. Min kropp kändes utsliten och jag var nära att ge upp.

Gummiflotten höll knappt ihop. På styrbord sida hade en stor reva slitits upp och med hjälp av min rusle med silvertejp lyckades jag laga den så den fortfarande var i flytbart skick. Men oj vad den tippade. Jag fick halvligga på babord sida för att den inte skulle sjunka. Med aktern släpandes i vattnet så tog vi in vatten i flotten. Jag fick ösa ut vatten med hjälp av en av vattenflaskerna som jag gjort om till en skopa.

Jag somnade av utmattning.

Helt otroligt är det att jag just nu sitter på en sten i solskenet och skriver det här.

Jag vaknade upp med huvudet i sanden.

Gummiflotten hade drivit iland.

Jag kollade mitt förråd med vatten och såg att jag förlorat några flaskor, men av dunken är det kvar ungefär 15 liter. Endast tre av mina litersflaskor var kvar. Men nu ska jag kunna samla mer vatten. Matförrådet är det ännu sämre med. Inga av de torkade matportionerna har jag kvar. Lite torkat kött, men det är allt. Måsta se mig om nu när jag nått land och se om det finns något ätbart här.

Kompassen har jag alltid runt min hals och jag kan med stor säkerhet se att jag hamnat någonstans mellan Australien och Nya Zeeland i Tasmanhavet i världsdelen Oceanien. Skulle tippa på att jag är ganska exakt på latitud -42 och longitud 155. Eller ungefär. Har försökt hålla god koll på kartan genom att följa kompassen och stjärnorna då jag drivit omkring. Mycket svårt att veta exakt, men enligt mina beräkningar så är jag där. Jag skulle tro att jag befinner mig på en ö. Måste samla ihop mina saker och göra någon sorts koja att bo i. Ett läger och sen undersöka den här ön. Måste fixa mat.

Att överleva är det viktigaste just nu. Och det ska jag.